

**A Lélek Szava
2011/3. szám
szemezgető
(2. rész)**

**„Emlékezzetek
csodatetteire...!”**

**Hivatás –
küldetés**

Nem történtek hatalmas csodás gyógyulások, nem láttam senkit a föld fölött lebegni, sem a vízen járni. Más csodák történtek ebben a tíz napban a HIDASNÉMETI – KRAKKÓ közötti úton. Hálás vagyok Istennek, hogy részese lehettem az **első gyalogos zarándoklatnak** Hidasnémeti-ből Krakkó-Lagiewnikibe.

*Szeretem a természetet. Szeretek megismerni új helyeket.
Szeretek gyönyörködni az Isten-alkotta világban. Szeretem csodálni az ember-alkotta szépséget.
Szeretem a mozgást. Szeretek Istenel járni az úton.
Szeretem másokkal együtt járni az utamat. Szeretek találkozni.
Szeretem a más nemzetiségű, más kultúrájú embereket.
Szeretek adni. Szeretem megtapasztalni mások nagylelkűségét.
Szeretem a kihívásokat. Szeretem a kalandokat.
Szeretek zarándokolni.*

← Veronika testvér a hatalmas zarándok zászlóval a célnál, a krakkói Isteni Irgalmasság bazilikánál

2011. június 23-án, csütörtök este gyülekeztünk a hidasnémeti-i általános iskolában, magyarok és lengyelek, mintegy 35 fő. Abban a reményben, hogy néhány nap múlva szlovákok is csatlakoznak zarándokcsoportunkhoz, ami így is történt.

.....

Megtapasztaltuk, hogy Isten velünk jár az úton, gondunkat viseli, állít ugyan elénk kihívásokat, de csak amekkorákat elbírnunk. S hogy egy célért vagyunk együtt, egy célért zarándokolunk – **egy a célunk: az Isten.** És ez egyesít minket, közösséggé, egy nagy családdá formál, ahol megosztjuk egymással, amink van, ahol mindenkinek megvan a feladata, ahol az emberek segítik egymást, ahol együttéreznek.

Hidasnémetiből Kassa felé indultunk, ez volt az első nap célállomása. Magyar földön nem sok kilométert tettünk, hamarosan következett az országhatárt jelző tábla, s a feliratok szlovákra változtak. A falvakban az emberek kedvesen üdvözöltek, integettek, kérdezték, hová megyünk, s igencsak tágra nyílt

a szemük, mikor meghallották, hogy Krakóba, Lengyelországba. Napi teljesítményünk 25-41 km volt, 5-8 kilométerenként általában félórás pihenővel. Ilyenkor a templomban hálát adtunk a megtett útért, és a templomkertben vagy a plébánián igyekeztünk felfrissülni és erőt gyűjteni a következő szakaszhoz. **A legelső megállóknál épp egész napos szentségimádás folyt, ott várt minket Jézus.**

Pihenő az ószandeci plébánián

A falvakban a hívek általában tudtak róla, hogy jövünk, s a legtöbb helyen üdítővel és a legkülönfélébb finomságokkal vártak. **A hatalmas vendégszeretet mind Szlovákiában, mind Lengyelországban jellemző volt.** Vasárnap ez

volt az evangélium: *„Aki titeket befogad, engem fogad be... S ha csak egy pohár friss vizet ad is valaki egynek, akár a legkisebbnek is azért, mert az én tanítványom, bizony mondom nektek, nem marad el jutalma.”* Ezen a napon faluról falura annyi ételt-italt kaptunk útközben, hogy csak **ámulunk az emberek jóságán.** Már rá sem bírtunk, s nem tudtuk, hogyan utasítsuk udvariasan vissza. Komolyan vették az evangélium szavait.

Nem marad el a jutalmuk.

Kassán a dómban tartottuk a szentmisét délután. Ekkor érkezett meg a zivatar. Ez többször előfordult még – s mindig akkor jött, amikor valamilyen menedékhelyen voltunk. Legalábbis az első négy nap optimális időjárása közben.

A magyar iskola osztálytermeiben kaptunk szállást. Elalvás előtt még beiktattunk egy esti programot, ami aztán minden nap hasonló volt, csak egyre intenzívebbé vált. Először egy kis **izomlazítás, vidám táncok** formájában, majd az **esti ima, hálaadás, Isteni Irgalmasság litániája.**

.....

**Esőriasztó.
Veronika (jobbra) és huga →**

Minket bíztak meg, hogy Juli húgoddal **vezessük a rózsafüzért két (néha három) nyelven. Imaszándékokat írtunk** folyamatosan a zarándokokkal és a vendéglátókkal, amiket a tizedek előtt felolvastunk. Ezeket aztán **elvittük Krakkóba, az Irgalmas Jézushoz.** Be kellett osztani, ki, mikor, milyen nyelven imádkozik. Folyamatosan szükség volt a magyar-szlovák-lengyel tolmácsolásra.

Nekem azért is nagy ajándék volt ez a zarándoklat, mert szlovák földön is jártunk, szlovákok között, és én még mindig vágyom arra, hogy nekik is szolgáljak. Most volt egy kis lehetőség rá, hogy újra „híd” legyek.

Így telt egyik nap a másik után. Reggeli imával kezdtük a napot, aztán volt elmélkedés a napi evangéliumról, előadások a családról (mivelhogy a Család Évében zarándokoltunk), rózsafüzér, Isteni Irgalmasság rózsafüzére, Isteni Irgalmasság kilencede (pont 9 napig gyalogoltunk), részletek Szent Fausztina nővér naplójából. Útközben a sok ima, elmélkedés mellett beszélgetésre is volt alkalmunk. A nap végén pedig ki-ki megoszthatta véleményét, tapasztalatait, benyomásait a hallott témákról vagy az átélt élményekről.

... valaki mindig vitte a keresztet is elöl, valamint a jelvényt az Irgalmas Jézus képével, volt magyar és vatikáni zászlónk is, és egy hatalmas Isteni Irgalmasság-zászló, amit a nagy szélben és az esőben nem mindig tudtunk felhúzni.

Akadt feladat bőven, mindenkinek jutott. ...

S ha már a résztvevőknél tartunk, közülük a legfontosab-
bak, akik nélkül nem valósul-
hatott volna meg ez a zarándoklat, a **három lengyel szalvatoriánus atya.** Andrzej atya, az ötletgazda, aki a GPS segítségével vezetett minket a jó úton, illetve a jó kikapcsolódásban az esti táncok alkalmával. A másik Andrzej atya, aki a szlovákok lelki táplálását látta el, mivel öt évet Szlovákiában szolgált, és jól beszéli a nyelvet.

A képen: a szentmise végén az Irgalmasság bazilika altemplomában.

És Szaniszló atya, aki már 13 éve Magyarországon lekipásztorkodik. Ő szervezte meg az egészet, és vezette végig. Vezette a csoportot az út folyamán nemcsak Krakkóhoz egyre közelebb, hanem Istenhez is, az imádságok, elmélkedések, szentmisék, szentgyónások, beszélgetések, és főleg saját példája által.

Sok kisebb-nagyobb csodát élhettünk át ezek alatt a napok alatt. Már maga az is hálaadnivaló, hogy senkinek nem történt nagyobb baja az út folyamán. Csodálatos volt azt érezni, hogy **a sok különbözőség ellenére is egység van köztünk, hogy közösségként tudunk működni.**

.....

A zarándoklat egyben evangelizáció is volt. Vagyis **örömhírhirdetés.** Az öröm átadása. Jártunkban-keltünkben útközben az ablakból kukucskáló, kertben dolgozó, boltba igyekvő, udvaron játszó, buszban utazó vagy autót vezető több száz embernek mosolyt varázsoltunk az arcára.

Mi a zarándoklat? A zarándokfüzetben ezt olvashattuk: **„A zarándoklat a vándorló Egyház része, közösség, mely megszentelődik az úton az igazság és a szeretet által. A zarándoklat kifejezetten vallásos és bűnbánati jellegű cselekmény. Ezért szükséges, hogy az imádság és az áldozatvállalás lelkülete, valamint a külső rend jellemezze.”**

Úgy látom, **a zarándoklat nem más, mint az életutunk kicsiben.** Megyünk, haladunk előre egy cél felé, az Isten felé. Mások is együtt haladnak velünk bizonyos ideig, majd elbúcsúzunk tőlük, jönnek mások, valakit egy időre nem látunk, aztán újra megjelenik. Találkozunk különféle emberekkel, rövidebb-hosszabb időre. Kapunk tőlük ezt vagy azt, testünk táplálására, lelkünk táplálására, amit magunkkal vihetünk. Előfordul, hogy nem csak jót adnak.

Értük is imádkozunk. Jön valaki, aki útbaigazít, ha bizonytalanok vagyunk. Fáradunk, aztán új erőre kapunk. Jönnek fájdalmak, jönnek örömök, váratlan meglepetések, nem tervezett kihívások. Vannak, akik segítenek terheink cipelésében, ha egyedül nem bírjuk. Megállunk, átgondoljuk, mi történt eddig, és hogyan szeretnénk folytatni az utat. **Megtapasztaljuk Isten jelenlétét, vezetését. Szívünk egyre ámul Isten jóságán, egyre tágul Isten szeretetére.** Növekszünk tudásban, türelemben, szolgálatkészségben, szeretetben. Reményeink szerint megszentelődünk az igazság és a szeretet által.

Gaál Veronika testvér

**A zarándoklatról szóló beszámoló teljes szövegét
a lap 19-22. oldalán közzöltük.**

A megbocsátás - újjáteremtő erő!

Keresztény családban növekedtem fel, de személyes istenkapcsolatom kialakulásában alapvető fontosságú volt egy megtérés-tapasztalat 19 éves koromban. Ezt éltem át: **találkoztam a feltámadt Úrral, hittem benne, és az Ő szeretete egészen átalakított.** Ez mély örömet adott. Úgy éreztem, számomra egészen elég Isten szeretete! ...

Hiszem, hogy **a Szentlélek vezetett el 1981-ben a Szociális Testvérek Társaságába**, ahol 1986-ban tettem első fogadalmat, és 1990-ben örökfogadalmat. ...

Továbbra is tanárként dolgoztam egy budapesti lakótelepi iskolában. A nehéz helyzetű családokkal és gyerekekkel való találkozás indította el bennem az érdeklődést a segítő szakma felé. Részt vettem a budapesti *Lelki Elősegély Telefonszolgálat* képzésén, majd a szolgálat munkatársa lettem. ... Ráláttam arra, hogy **milyen sokan szenvednek kapcsolati nehézségektől, hordoznak sebeket**, amelyek begyógyulatlanul továbbmérgezik önmaguk és mások életét. Ebben az időszakban végeztem el a pszichológia szakot az ELTE-n.

Isten néhány év múlva tovább szólított más szolgálati terület felé: *a szerzetesrendek újraalakulásában segítettem* a Püspökkari Titkárság Szerzetesi Irodájában. ...

Ugyanerre az időszakra esik *előjárói szolgálatom* a Szociális Testvérek Társaságában. 1996-ban választott meg a közösség magyarországi előjárónak...

Ebben a helyzetben váratlanul köszöntött rám a **rákos betegség**, amely 2007 őszén derült ki. 2007 novemberében műtöttek meg rosszindulatú orrmelléküreg-daganattal, amely kb. a fejem közepén volt. Hirtelen **szembesültem életem végességével.** Ha csak néhány hetem, hónapom van hátra, akkor mire kellene figyelnem, mit kellene az első helyre tennem? – kérdeztem magamat és kérdeztem Jézust. Hogyan készüljek fel a halálomra és az örök életre?

Ezekre a kérdésekre keresve a választ értettem meg, hogy **földi életem egyik legfontosabb feladata a kapcsolatok helyreállítása, a megbocsátás és a kiengesztelődés munkálása** saját szívemben és mindazokkal kapcsolatban, ahol valami sértés, sérülés miatt fal emelkedett közöttünk. Elkezdtem **megbocsátó életet élni**: megbocsátani magamnak Jézus nevében, elengedni az elvárásokat, bocsánatot kérni, bocsánatot adni és elfogadni a másik bocsánatát. Elkezdtem **imádkozni önmagamért és másokért, hogy Jézus szívének vérkeringésébe kapcsolódva a megbocsátás által megújuljunk a szeretetben.**

CSODÁKAT ÉLTEM ÁT! ...

..... Csodálatos megtapasztalni a szeretet áramlását akadályok nélkül! Hálás vagyok Istennek, hogy betegségem óta volt lehetőségem már több ízben **tanúságot tenni a megbocsátás újjáteremtő erejéről.** ...

Berkecz Franciska testvér

Teljes szöveg a lap 24-25. oldalán!

Akiket megragadott a Szeretet lángja (2.)

A Máriaremetén együtt élő kis Szeretetlen közösséggel készült interjúnk első részében (lapunk előző számában) *Menkó Ágnes és Szöllősi Ildikó* válaszait közöltük A Lélek Szava két kérdésére.

BARANYAI BORÓKÁTÓL, a kis közösség legfiatalabb tagjától is megkérdeztük:

– Hogyan találkoztál első ízben személyesen a Szeretetlenlánggal, és mi érintett meg leginkább ebben a lelkiségben?

– Első találkozásom a Szeretetlenlánggal akkor történt, amikor a Pasaréti téri templomban egy kedves ismerősöm megkérdezte, hogy nem szeretném-e elolvasni a **Szeretetlenláng Lelki Naplót**, neki megvan egy példányban, szívesen kölcsönadja. Megköszönve kedvességét azt válaszoltam, hogy van sok könyvem, amit olvashatok, ezért most nem fogadom el. De az illető nem hagyta ennyiben, azt mondta, hogy ez egy nagyon jó könyv, feltétlenül olvassam el, nem sürgős visszaadni.

Később úgy éreztem, az Úr akarta, hogy elolvassam a könyvet. Talán több mint egy évig olvastam, átgondolva. **Nagyon megérintettek az Úr Jézus és a Szűzanya személyes üzenetei. ...**

... a Szeretetlenláng kegyelmi hatásának lényege és célja a lelkek megmentése, Istenhez való visszatérése és megújulása.

.....

Kértem sokakat, imádkozzanak értem, hogy felismerjem, hová hív az Úr. Lassan megvilágosodott bennem, hogy itt kell megélnem és továbbadnom az üzeneteket. **2003. február óta élek a közösségben.**

– Egy szép nagy kápolnás házban éltek együtt, ahol az egyre gyakrabban érkező kisebb-nagyobb zarándok csoportokat is tudják fogadni. (Bár gyakran szűknek bizonyul a házatok nagy létszámú csoportok esetén, főleg ha több is érkezik egyszerre...)

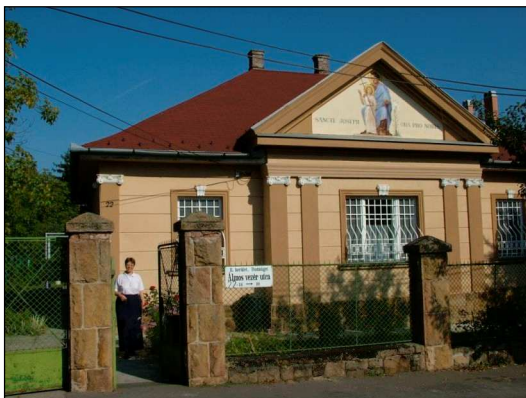
– **ILDIKÓ, kérlek, meséld el a házvásárlás kalandos történetét Olvasóinknak is.**

– A ház vásárlásakor rendkívüli módon megtapasztaltuk a jó Isten segítségét, gondviselését. Amikor el akartuk kezdeni a közösségi életet, kértük a Szűzanya közbenjárását és Szent Józsefet is, hogy segítsen szállást keresni Szereteláng közösségünknek, ahogy a Szűzanyának szállást keresett Betlehemben.

Épp ekkor látogatott meg egy ismerősöm Máriaremetéről. Mivel Erzsébet asszony, a Szereteláng első kiválasztottja is Máriaremetén élt, felmerült bennem, hogy milyen jó volna, ha mi is ott élhetnénk, de ez teljesen kilátástalannak tűnt, mivel **egyáltalán nem volt pénzünk a házvásárláshoz.** Azért mégis megkérdeztem ismerősömet, nem tud-e eladó házat Máriaremetén. Ő lelkesen újságolta, hogy az Irgalmas nővérek éppen árulják ott a házukat. Ez nagyon ideálisnak tűnt számomra, de egyáltalán nem

reálisnak. Ekkor az a gondolatom támadt, hogy levelet írok a német és osztrák Szeretelángos ismerőseinknek, akik már évek óta jártak zarándokként Magyarországra, hátha tudnának segíteni. Megírtam nekik a helyzetünket... Ettől kezdve elkezdtek érkezni az adományok. A legmeglepőbb számunkra az volt, hogy amikor az első összeget kellett átadnunk a ház megvételéhez, pontosan annyi jött össze, amennyi kellett. Csodálkozásunk és hála a jó Isten iránt csak fokozódott, amikor ez megisméltódott

A Szent József ház (1029 Bp., Álmos vezér u. 22.)
– immár a Szereteláng Mozgalom hazai székhelye

–

a második részlet befizetése előtt is. **Mindkét alkalommal pontosan akkora összeg jött össze, amekkora kellett:** se több, se kevesebb. Ez számunkra is nagy megerősítés és bizonyíték volt arra, hogy nemcsak mi akarjuk ezt a közösséget, hanem a jó Isten és a Szűzanya is. Érdekes és biztosan nem véletlen az sem, hogy az Irgalmas nővérek is Szent József közbenjárását kérték ahhoz, hogy el tudják adni a házat, s hogy lehetőleg olyan közösség kerüljön oda, akiknél az Oltáriszentség a ház kis kápolnájában maradhat. Sőt a ház homlokzatán **Szent József van ábrázolva a kis Jézussal.** Ezek után feltételeztük, hogy a ház Szent József pártfogása alatt áll, így róla neveztük el.

Külön öröm volt számunkra, hogy a Bíboros úr 2009-ben a Szeretláng Mozgalom egyházi jóváhagyásakor közösségünknek ezt a házat nevezte meg a Szeretláng Mozgalom magyarországi székhelyeként, ahol a titkárság is működik.

(A Lélek Szava további kérdéseire Ágnes, Boróka és Ildikó felváltva, illetve közösen válaszoltak.)

Ágnes →

– Mit jelent számotokra a mozgalom egyházi elismerése – mennyiben változtatta ez meg az életeteket?

– Nagy öröm volt számunkra az egyházi elismerés, melyért sok éven át imádkoztak a szeretlángos hívek az egész világon. Sokat lendít ez az ügyön. ...

– Mióta jönnek hozzátok a zarándokok?

– A Szeretláng engesztelés kezdetben (1984-től) az Érd-Ófalusi Szent Mihály templomban folyt. ...

13 éve, amióta Máriaremetén a Szent József ház Szeretláng kápolnája és közössége is várja az imádkozókat, főleg ide jönnek az osztrák, német, és újabban litván és egyéb nemzetiségű zarándokok.

– Február 2-ára, a Szeretláng ünnepére pl. olyan sok osztrák zarándok szokott érkezni, hogy egyszerre be sem férnek a házba. Az idén kb. százan jöttek, ebből ötvenen virrasztottak az ünnepre készülve, de mivel csak 25 fő fér be a kápolnáinkba, ezért a folyosón is ültek.

A magyar hívek inkább a különböző imaprogramjainkra jönnek (szentmise, szentségimádás, rózsafüzér), s bár egyszerre kisebb számban, de gyakran és rendszeresen, az utóbbi időben egyre több fiatal is. **Mind a magyar, mind a külföldi hívek örömmel tapasztalják meg a Szeretláng kegyelmét a kápolnában.**

– A Mozgalom terjesztésének szenteltétek az életeteket – s Istennek szentelt életet éltek. Vágytok-e arra, hogy csatlakozzanak hozzátok fiatalok („hivatásosak”), megosztani veletek életeteket, küldetéseteket?

– Hiszük, hogy az Úr és a Szűzanya akarják, hogy legyenek, akik Istennek szenteltségük mellett a Szereteláng szolgálatára szentelik életüket. Egy új hivatás születése az Úr kegyelme, így Ő hív meg embereket. A közösségben imádkozunk új hivatásokért. Nagyon örülnénk, ha minél többen felismernék a Szereteláng ajándékának nagyságát és fontosságát, s követve az Úr hívását, szeretnék velünk közösségben megélni ezt a kegyelmet.

– Külföldön már több fiatal nővérjelölt várja, hogy csatlakozhasson közösségünkhöz ...

Szeretelángos atyák a Szent József ház kápolnájában →

– Sok pap is – hazánkban és világszerte – szívvel-lélekkel szolgálja a Szereteláng ügyét. Ázsiában, pl. Tajvanon több pap csatlakozott a mozgalomhoz.

.....

– Isten és a Szűzanya mindenkinek felkínálja a Szereteláng kegyelmi ajándékát, bárhol és bármilyen életállapotban éljen is: papként, szerzetesként, közösségben, családban vagy egyedülállóként. ... betegen is nagyon sokat tehet bárki a Szűzanya Szeretelángjáért – szenvedései felajánlásával, imával, engeszteléssel – , a lelkek megmentéséért és megszenteléséért.

A beszélgetés teljes szövege a lap 26-30. oldalán olvasható.

ÚJ IDŐK SZELEI

Idézet Damian Stayne egy 2009-es írásából

„28 éve vagyok a (karizmatikus) megújulásban, és úgy öt éve érzékelek egy erőteljes váltást akár az én szolgálatomban, akár másoknál, akiknél jártunk, a megújuláson belül és kívül. Olyan, mintha Isten új kegyelmi kiáradásának egy magasabb szintje érné el az átlagos embereket, akik örömmel fogadják és válaszolnak arra, amit Isten tesz, s mindez a gyógyulások és csodák számának szaporodásában, a Szentlélek erőteljesebb kiáradásában, a népek közti párbeszéd erősödésében nyilvánul meg... Azt hiszem, a tapasztalatunk prófétikus, és sokan fognak részesedni ezekből az elkövetkező években. Ezen évek alatt érzékeltem, hogy mindannyian egy nagy fordulat felé közeledünk, amely új fokra emel bennünket mind a megújulásban, mind a társadalomban. Úgy másfél éve pedig úgy érzem, már befordultunk a sarkon, csak még nem látunk tisztán végig az úton, amelyre kerültünk. Egy új időszak küszöbén vagyunk. Azt hiszem, Isten „mozdulása” ez, amely nem egy emberen vagy egy szolgálton keresztül fog megnyilvánulni. Természetesen időről időre lesznek olyanok, akiket Isten kiválaszt, hogy kulcsszerepet játsszanak, de világosan fog látszani, hogy ez Isten kezdeményezése és munkája alapvetően.”

(A Krisztus Szíve és Fénye karizmatikus közösség alapítója és az általa elindított Karizmaiskola elnevezésű kurzusok elindítójának magyarországi látogatásáról, a budaörsi gyógyító szolgálatról lapunk előző számában adtunk hírt.)

Húsz éve történt...

Örömhír!

Nagyon messziről indultam. A Rákosi-rendszerben voltam kisiskolás. Jártam hittanra – nem túl hosszú ideig –, az iskolában pedig gőzerővel folyt a hitellenes nevelés. Nálam sikerrel járt: egy konkrét esemény miatt pontosan tudom, hogy **tízéves koromra elvesztettem gyermeki hitemet.** Szülői akaratra 14 évesen pár hét katekizmus-tanulás után még bérmálkoztam is, de az nekem már semmit sem jelentett.

Éltem az életemet Isten nélkül, még arra sem méltattam, hogy ta-

gadjam Őt, számomra nyilvánvaló volt, hogy nincs. ... **Súlyos sebeket kaptam,** melyek meggyőztek, hogy szerethetetlen és értéktelen vagyok. **Totális kudarcnak láttam az életemet és teljesen feleslegesnek.**

'89-ben egyre többen beszéltek a tévében arról, hogy hívő keresztények, és milyen fontos életükben a Biblia. Egyetemi tanárok, akadémikusok voltak, nem „tudatlan, babonás emberek”, ahogy nekem anno tanították. Gyanakodni kezdtem, hogy becsaptak a tanárain, és **kíváncsi lettem a híres-**

nevezetes Könyvre. Ezért amikor egy utcai árusnál megláttam, megvettem. **Nagy várakozással kezdtem az olvasásába ...**

... Jézus lényé lenyűgözött, rabul ejtette a szívemet.

Hetekig tartó harc indult meghódított szívem és materializmussal átítatott agyam között. ...

Ma már tudom, hogy **a Szentlélek harcolt értem: döbbenetes felismerésekre vezetett. ...**

... teljesen racionális úton elvezetett a döntéshez: Istennek lennie kell, tehát én ezentúl hiszek Benne.

... Esténként fél órákat térdeltem, átvizsgáltam az eltelt évtizedeket, bocsánatot kértem felismert bűneimért. Döbbenetes volt a bizonyosság, hogy nem magamnak mondom, hogy **Valaki figyel rám és megbocsát.**

... Hatalmas vágyat kaptam a szentáldozásra, pedig nem tudtam róla semmit, csak azt, hogy gyónni kell előtte...

... Vettem egy nagy lélegzetet és becsengettem az atyához. **1991. május 30-a, csütörtök délután fél három volt. ...**

... Amikor feloldozás után eljöttem, úgy kellett visszafognom magam, hogy komoly felnőtt tanárként ne kezdjek indiánszökellésbe. Hetekig nem volt számomra gravitáció, **úgy éreztem, hogy fél méterrel a föld felett lebegek, tele voltam örömmel,** amiről nem tudtam és nem is akartam hallgatni. Így kaptam bizonyosságot arról, hogy a **szentgyónás és a szentáldozás valóban szentség.**

És tele voltam szomjúsággal, vágygal. Éreztem, hogy sokkal többnek kell lennie a hitünkben, mint amit

én megélek, pedig lassan **napi áldozó lettem.** Így aztán amikor '93-ban meghirdették az első **Élet a Lélekben szemináriumot** városunkban, boldog résztvevője lettem. '94. május 15-én **az életátadás-Lélekáradás alkalmával elfogadtam Jézust feltétel nélküli Uramnak...**

... Betöltötte életemet jelenlétével, békéjével, elvette magányomat, ünneppé tette minden napomat: már nem csak az eszem, hanem **az egész lényem tudja, hogy szeret.**

Nagyon hálás vagyok a Szentlélek Úristennek, hogy **visszahozott az Anyaszentegyházba.** Enélkül a közösség nélkül valószínűleg beszippantott volna a világ. ...

A börtönmisszióban és a kórházpasztorációban végzett szolgálataim által hatalmas lelki gyógyulást éltem át, mert Urunk nemcsak azokat áldja meg, akiket szolgálunk, hanem a szolgálatot végzőt is.

Aztán amikor vágyat kaptam a mélyebb elköteleződésre, **elvezetett a Szentlélek** a Neki szentelt közösségbe, **a Szociális Testvérek Társaságába,** a kültag csoportba, ami ismét hatalmas ajándék az életemben.

Köszönöm, hogy a huszadik évfordulón tanúságot tehettem előttem Isten irgalmáról, szeretetéről, a Lélek munkálkodásáról.

Nádas Mária

(Elhangzott tanúságtételként egy „Élet a Lélekben” szemináriumon.)

Kicsit bővebben ld. a lap 31-32. oldalán.

FÉNYHIDAKON ÁT

Folytatás a 2. oldalról

Kitekintő

Néhány gondolattal... emlékezünk meg ezen a szűk helyen a festőről...
„Én mindig azt festem, amit élek.” – „Nem a tárgyakat festem, hanem azok világát.” – „Addig foglalkozom a látott dolgokkal, amíg a lényeg az emlékezetemben fel nem szívódik” – vallotta a róla, vele készült, *Az ecset poétája* c. portréfilmben, amelyet a kiállításon meg lehetett nézni.

Egrynek az önmagáról, művészetéről, életszemléletéről valló gondolatai jó példái annak, amire gyakran hivatkozik XVI. Benedek pápa (s elődje, János Pál is), hogy till. *a szépség menti meg a világot* – ahogy ezt Dosztojevszkij is vallotta. Vagyis hogy **az igazi művészet, az Isten által teremtett világ szemlélése, a „lényeg” keresése elvezet a transzcendenshez**, minden szépség, jóság, igazság Forrásához. Hogy miért nem jut el minden jószándékú ember a személyes Isten ismeretéig, ez Isten titka... – Néhány gondolat a művész vallomásaiból:

- **A tartalmat kell mélyíteni, egyszerűségben eljutni a lényeghez.**
- **Szerényen kell élni ahhoz, hogy valaki a maga világában gazdag legyen.**
- **„A tér, a végtelen érdekel... mintha a víztükör a végtelennel találkozna.”**

„... ott van pl. egy nőfigura. Átkiált valahova. A végtelenben elvesző kiállítás érdekel.”

„A fényt mindenki elmosódottnak festi. Engem maga a fény izgat. Az atmoszféra, mely architek-tonikus. Nálam a fény, a pára formát nyer, mint maga a figura. Betölti a teret.”

← Fehér Balaton

„... Egrynek volt bátorsága téma nélkülivé tenni a festményt... a képen a vízben tükröződő nap két nádas sarlóvonalának íve között sugárzik. Nem a Nap mint égitest a fontos ezen a képen, hanem az a magasabb rendű fényforrás, amely sugaraival átszellemíti anyagi világunkat, összekötve a pogány mítoszokat a keresztény fénymisztikával.” (Idézet a kiállításon képek mellett elhelyezett rövid műelemzések egyikéből.)

(Összeállította: E.G.)

Teljes szöveg: a lap 33.34. oldalán.

A Lélek Szava

Katolikus lelkiismereti lap

*Megjelenik évente öt alkalommal:
Húsvét és Pünkösd előtt, augusztusban, októberben és adventben.*

Kiadja: a Szociális Testvérek
Társaságának magyar kerülete

Felelős szerkesztő: Exner Gabriella SSS

A Szerkesztőség címe:

1029 Budapest, Báthori L. u. 6.

☎ (06-1) 376-8390

e-mail: exner@hbc.hu

Borító kivitelezése: Baumann Miklós

Kapható: templomokban, katolikus
könyvesboltokban, egyéni terjesztés
útján.

Előfizetési díj 2011-re 1600 Ft.

Előfizethető a terjesztés címén:

Szociális Testvérek Társasága,

Zsók Mária, 1114 Budapest, Bartók

B. út 61. III. em. 6. ☎ 466-6671

(Ügyelet: hétköznap de. 9-12 ó.)

SZÁMLASZÁM: 11100104-19639219-

36000001 Szociális Testvérek

Társ., A Lélek Szava

Romániában terjeszti: Fogarasi Edit
szociális testvér, 530223 Miercurea Ciuc
str. Revolutiei din Decembrie,
Nr. 13,B,9

A terjesztés e-mail címe:

zsokmarika@gmail.com

**Adományokat köszönettel
elfogadunk! A lapban közölt íráso-
kért, illusztrációkért tiszteletdíjat
nem fizetünk! Kéziratokat nem őr-
zünk meg, és nem küldünk vissza!**

ISSN 0865-865X Nyt. sz.: B/EL/43/1990.

CERBERUS Kft.

